

Til lovforslag nr. L 72

Folketinget 2014-15

Tillægsbetænkning afgivet af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 27. januar 2015

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven

(Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet EU-land m.v.)

[af justitsministeren (Mette Frederiksen)]

1. Ændringsforslag

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget har stillet 2 ændringsforslag til lovforslaget.

2. Udvalgsarbejdet

Lovforslaget blev fremsat den 14. november 2014 og var til 1. behandling den 20. november 2014. Lovforslaget blev efter 1. behandling henvist til behandling i Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik. Udvalget afgav betænkning den 17. december 2014. Lovforslaget var til 2. behandling den 19. december 2014, hvorefter det blev henvist til fornyet behandling i Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik.

Møder

Udvalget har, efter lovforslaget blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet lovforslaget i 3 møder.

Spørgsmål

Udvalget har under den fornyede behandling af lovforslaget stillet 15 spørgsmål til justitsministeren til skriftlig besvarelse, som denne har besvaret.

3. Indstillinger

Et *flertal* i udvalget (V, S, RV og KF) indstiller lovforslaget til vedtagelse i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* i udvalget (DF og LA) indstiller lovforslaget til vedtagelse med de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* i udvalget (SF og EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

4. Politiske bemærkninger

Venstres, Enhedslistens, Socialistisk Folkepartis, Liberal Alliances og Det Konservative Folkepartis medlemmer af

udvalget har noteret sig, at en række høringssvar rejser alvorlig tvivl om, hvorvidt lovforslaget vedrørende udskydelsen af familiesammenføring for flygtninge i den nye kategori er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. Det bemærkes i den forbindelse, at regeringen alene bærer ansvaret for vurderingen af, at lovforslaget ikke er i modstrid med bl.a. den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til familieliv.

Selv om partierne er uenige om konventionernes fremtidige status og Danmarks flygtningepolitik, er de enige om, at Danmark skal overholde de internationale aftaler, som Danmark er en del af. Og for at sikre, at fortolkningen af lovforslaget ikke kommer til at ske i strid med Danmarks internationale forpligtelser, er det partiernes ønske, at der i vurderingen af, om der i en konkret sag er krav på familiesammenføring allerede inden for det første år, skal lægges afgørende vægt på hensynet til familiens enhed og hensynet til personer, som har et ganske særligt behov for beskyttelse i form af en hurtig familiesammenføring. Der skal således gives familiesammenføring allerede inden for det første år, hvis et afslag herpå vil være særligt indgribende.

Der skal i den forbindelse lægges afgørende vægt på, om der er risiko for overgreb på ansøgeren uden for et konfliktområde eller i et konfliktområde, om ansøgeren lider af alvorlig sygdom eller har nedsat funktionsevne, om ansøgeren er et uledsaget mindreårigt barn, eller om andre særlige grunde taler afgørende for hurtigt at give familiesammenføring.

Der er ikke tale om en udtømmende opremsning af de situationer, hvor familiesammenføring skal meddeles inden for det første år, idet der skal foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Partierne oplyser, at følgende medlemmer af Folketinget, som ikke er medlem af udvalget, Uffe Elbæk (UFG) og Ed-

mund Joensen (SP), ligeledes har tilkendegivet at støtte denne henstilling.

Socialdemokratiets og Radikale Venstres medlemmer af udvalget mener, at forslaget i en ekstraordinær situation rammer den rigtige balance i asylpolitikken. Det er en afgørende forudsætning for S og RV, at Danmarks internationale forpligtelser overholdes, og S og RV har noteret sig, at Justitsministeriet vurderer, at lovforslaget er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. S og RV finder i lyset af bemærkningerne fra Institut for Menneskerettigheder og instituttets foretræde for udvalget anledning til at understrege, at de to eksempler, der fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, punkt 2.4.2.1 og 5.1, er eksempler på situationer, hvor der kan være særlige grunde, som kan føre til, at der skal gives tilladelse til familiesammenføring, allerede inden den herboendes opholdstilladelse efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 7, stk. 3, eventuelt måtte blive forlænget efter 1 år. Eksemplerne er ikke udtømmende, men er netop blot eksempler, jf. også besvarelsen af spørgsmål 144 og 148 til lovforslaget.

Venstres medlemmer af udvalget bemærker, at antallet af asylansøgere, der har søgt mod Danmark, er vokset år for år – fra 3.806 i 2011 til 14.815 i 2014 – siden regeringen tiltrådte. Det højeste antal asylansøgere, der er registreret i Danmark i mere end 15 år, har skabt et voldsomt pres på asylsystemet, kommunerne og ikke mindst skatteyderne, der alene næste år kan se frem til en ekstraregning på over 4 mia. kr. som følge af den øgede tilstrømning.

Regeringen har efter Venstres opfattelse igennem valgperioden konsekvent overhørt de mange advarsler om, at udlændingepolitikken igen under en socialdemokratisk ledet regering er kommet ud af kontrol. Regeringen har afvist alle forslag om nødvendige stramninger af udlændingepolitikken med en systematik og ildhu, der kun overgås af den, regeringen har udvist i de tilsyneladende endeløse bestræbelser på at gennemføre nye lempelser, der har gjort det betydeligt mere attraktivt at søge til Danmark som asylansøger.

En del af stigningen i antallet af asylansøgere, der kommer til Danmark, kan til dels forklares med et stigende antal asylansøgere i Europa og resten af verden, men også kun til dels. Skiftende socialdemokratiske justitsministre har over for Folketinget fastslået, at der finder såkaldt asylshopping sted i Europa, og at asylansøgere kigger på de samlede forhold, når de vurderer, hvor de vil søge hen. Og det er et faktum, at regeringens lempelser har betydet, at forholdene i Danmark er blevet væsentligt mere attraktive.

Alene afskaffelsen af starthjælpen, kontanthjælpsloftet og optjeningsprincippet på børnepenge har betydet, at en flygtningefamilie med tre børn i dag samlet modtager over 450.000 kr. årligt, som det fremgår af besvarelsene på UUI alm. del – spørgsmål 62 og 63. Det er 10.000 kr. mere månedligt end i 2011. Alligevel hævder regeringen, at de mange lempelser og vilkårsforbedringer ingen betydning har for det stigende antal asylansøgere. Det er for Venstre ganske enkelt uforståeligt, hvordan regeringen på den ene side kan anerkende, at der finder asylshopping sted i Europa, og på den anden side benægte, at en månedlig stigning i ydelsesni-

veauet på 10.000 kr. har nogen betydning overhovedet. Der til kommer en række andre lempelser som f.eks. muligheden for at bo og arbejde uden for asylcentrene, afskaffelsen af optjeningsprincip på børnepenge og folkepension og lempeligere regler for permanent ophold, der alle har betydning for, hvor attraktivt Danmark er som asyldestination.

Da det over sommeren stod klart for selv regeringen, at situationen var ude af kontrol, foreslog regeringen at indføre en ny, midlertidig status for flygtninge, der var flygtet fra generelle forhold i hjemlandet og dermed ikke opfylder flygtningekonventionens betingelser. Da den daværende justitsminister og ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold præsenterede lovforslaget, hed det i øvrigt, at størstedelen af asylansøgerne ville være omfattet af forslaget, og at der ikke ville blive gjort indgreb i retten til familiesammenføring. Begge ting har siden hen vist sig at være forkerte, som det også fremgår af en række svar på spørgsmål til dette lovforslag.

Regeringen har nu præsenteret Folketinget for dette lovforslag, der indeholder en ny, legal flygtningekategori og en ændring i muligheden for familiesammenføring for flygtninge, der er omfattet af den nye kategori. Det er dog efter lovforslagets behandling uklart, hvad der egentligt er formålet med lovforslaget ud over at fremmane et indtryk af en handlekraftig regering.

Regeringen fremsatte lovforslaget med et ønske om hastebehandling. Venstre ønsker at bidrage konstruktivt til, at asyltilstrømningen til Danmark begrænses hurtigt. Men endnu vigtigere er det, at Folketinget lovgiver på et sagligt og fagligt forsvarligt grundlag, og regeringen har, trods mange spørgsmål og samråd, ikke redegjort for lovforslagets konsekvenser. Hverken i forhold til, om lovforslaget reelt begrænser tilstrømningen af asylansøgere, hvad de økonomiske konsekvenser af forslaget er, eller hvordan regeringen agter at sikre den tvangsmæssige hjemsendelse af asylansøgere, som lovforslaget bygger på. Derfor har en hastebehandling desværre ikke været mulig. Ligeledes er der i høringsvarene rejst meget kraftig kritik fra bl.a. Advokatrådet og Advokatsamfundet af, at der ikke synes at være saglige grunde til at indføre den nye status.

Regeringen fremhæver, at den nye, legale flygtningekategori, der i realiteten er rettet mod de syriske asylansøgere, vil sikre mere midlertidighed med en opholdstilladelse, der i første omgang tidsbegrænses til 1 år. Ændringen skal føre til, at flygtninge kan hjemsendes, når »de værste uroligheder er overstået«, som statsministeren sagde i sin åbningstale. Dermed skaber statsministeren et indtryk af, at de syriske asylansøgere kun skal være i Danmark i ganske kort tid. Dette bestyrkes af den socialdemokratiske udlændingeordfører, Mette Reissmann, der udtaler at Danmark kan sende syrerne tilbage til »fredelige lommer« i Syrien. Det lader dog ikke til at have gjort synderligt indtryk på økonomi- og indenrigsministeren, der har fremhævet, at »der er jo ikke nogen, der tror på, at de syriske flygtninge, der kommer til Danmark, kan vende hjem inden for en kort periode«.

Det er desuden uklart, om ændringen af tidsbegrænsningen, der kunne være gennemført administrativt, reelt vil have en betydning ud over en økonomisk belastning af Udlæn-

dingestyrelsen og Flygtningenævnet henset til, at alle opholdstilladelser til flygtninge allerede er tidsbegrænsede, og at der i lovgivningen allerede i dag er mulighed for at inddrage opholdstilladelser til flygtninge, når forholdene i hjemlandet har ændret sig, uanset længden på opholdstilladelsen. Det er desuden svært at se formålet, når ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold ønsker at lade flygtninge omfattet af den nye, midlertidige kategori omfatte af et 3-årigt integrationsprogram og justitsministeren udtrykkeligt fremhæver, at der fortsat vil være adgang til at opnå permanent ophold efter henholdsvis 5 og 8 år.

Venstre finder det desuden problematisk, at der indføres en ny, legal flygtningekategori på basis af en praksisændring i Flygtningenævnet, der baserer sig på en fortolkning af en dom fra den europæiske menneskerettighedsdomstol, uden at justitsministeren over for Folketinget vil tage stilling til, om Flygtningenævnets fortolkning og anvendelse af dommen er korrekt. Det er desuden uafklaret, om den nye kategori vil betyde en reel udvidelse af flygtningebegrebet, når det skal anvendes i praksis.

Det andet element i lovforslaget indeholder en udskydelse af retten til familiesammenføring det første år for flygtninge, der er omfattet af den nye kategori. Indgreb i retten til familiesammenføring særligt for flygtninge skal ske med en stor grad af varsomhed henset til den manglende mulighed for, at flygtninge kan udøve familielivet i hjemlandet.

Venstre har noteret sig, at en række høringssvar rejser alvorlig tvivl om, hvorvidt lovforslaget på dette punkt er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. Det bemærkes i den forbindelse, at regeringen alene bærer ansvaret for vurderingen af, at lovforslaget ikke er i modstrid med bl.a. den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til familieliv.

Bestemmelsen er udformet således, at der overlades et betydeligt, men uklart funderet skøn til myndighederne i forbindelse med dispensationer fra reglen. Det vil formentlig føre til, at en række flygtninge, der er omfattet af reglerne, vil ende med at søge om familiesammenføring to gange og dermed øge sagsomkostningerne i Udlændingestyrelsen.

Forslaget skaber desuden en meget betydelig forskel i rettighederne for flygtninge med konventions- og beskyttelsesstatus og flygtninge omfattet af den nye kategori. Det vil med al sandsynlighed betyde en stigning i antallet af klager over statusvalget, hvis konsekvenser ikke ses at være håndteret i lovforslaget.

Venstre finder det helt utilfredsstillende, at justitsministeren ikke under et lovforslags behandling vil redegøre for regeringens forventning til, hvor mange der vil være omfattet af forslaget, især henset til, at regeringen ved præsentationen af forslaget ingen problemer havde med at fortælle offentligheden, at størstedelen af asylansøgerne ville være omfattet. Det står dog klart, at forslaget efter al sandsynlighed vil omfatte en meget lille gruppe af asylansøgere og således have en særdeles begrænset effekt.

Venstre ønsker en strammere udlændingepolitik, der kan dæmme op for den voldsomme tilstrømning af asylansøgere, der er fulgt i kølvandet på regeringens lempelser. Venstre finder, at nærværende lovforslag er helt utilstrækkeligt i en

situation med det højeste antal asylansøgere i mere end 15 år, og har derfor løbende foreslået en række stramninger af udlændingepolitikken, der skal gøre Danmark mindre attraktivt som asyldestination, ved bl.a. at afskaffe muligheden for at bo og arbejde uden for centrene og indføre en ny integrationsydelse på SU-niveau. Regeringen har afvist Venstres forslag. Venstre finder det bizart, at regeringen på den ene side forsvarer flygtninges ret til fuld kontanthjælp fra første færd, mens regeringen på den anden side ingen problemer har med at gøre indgreb i flygtninges ret til familieliv.

Det står efterhånden klart, at regeringen trods forsikringer om det modsatte ikke har vilje eller evne til at føre en stram udlændingepolitik, og at nærværende lovforslag mere er motiveret af ønsket om at fremstå handlekraftig end af ønsket om at gennemføre reelle stramninger, der effektivt kan dæmme op for antallet af asylansøgere. Det er Venstres forventning, at lovforslaget vil have en særdeles begrænset effekt, og at antallet af hjemsendelser af flygtninge ikke vil stige mærkbart som følge af lovforslaget. Dermed er regeringen atter en gang ved at stille befolkningen noget i udsigt, som regeringen efter valget næppe kan eller vil levere.

I 2014 var antallet af asylansøgere det højeste i mere end 15 år, og både asylsystem, kommuner og statskassen oplever et betydeligt pres som følge af den ukontrollerede tilstrømning. Nærværende lovforslag indeholder en i hvert fald formel stramning for en lille gruppe af asylansøgere, og det kan ikke udelukkes, at en manglende vedtagelse vil have betydning for tilstrømningen til Danmark. Venstre noterer sig i den forbindelse, at regeringen har fremhævet, at lovforslaget allerede kan have haft en betydning for tilstrømningen i kraft af signalværdien. Det er dog nærmest utopisk at tro på, at signalværdien vil have den samme betydning som signalværdien af regeringens over 30 lempelser.

Venstre bemærker endvidere, at regeringen kategorisk nægter at medvirke til reelle og effektive stramninger af udlændingepolitikken, hvorfor nærværende lovforslag må betragtes som det bedst og eneste opnåelige i den nuværende parlamentariske situation. Venstre vil på den baggrund stemme for lovforslaget ved tredjebehandlingen. Venstre henviser i øvrigt til samtlige svar på de stillede spørgsmål til lovforslaget.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget bemærker, at antallet af asylansøgere er historisk højt, og det samme gælder antallet af dem, der får en opholdstilladelse på asylområdet. Det er et stort problem. Der er ingen tvivl om, at regeringen bærer et stort ansvar for udviklingen. Sammen med sine støttepartier har regeringen siden 2011 lempet asyl- og udlændingepolitikken med det resultat, at de dele af indvandringen, som giver de største problemer, er steget. DF har flere gange advaret regeringen. Påstanden fra regeringens side har været, at den politik, som Folketinget fører, ikke har nogen afgørende indflydelse på antallet af asylansøgere, der kommer til Danmark. Det er – efter DF's opfattelse – en forkert påstand, og med lovforslaget erkender regeringen, at den har taget fejl. Det er skuffende, at der skulle gå så lang tid, før dette stod klart for regeringen. Det er DF's overbevisning, at regeringens forslag først og fremmest er udtryk for en regering, som ansvarsløst og uden omsorg for det

folk, som den påstår at repræsentere, har lempet asyl- og udlændingepolitikken og nu – som en desperat handling inden et folketingsvalg – forsøger at vise handlekraft. Det er ikke en ordentlig måde at udvikle politik på.

DF anser det for problematisk, at der i forhold til dele af lovforslaget er skabt berettiget tvivl om rækkevidden af ændringerne. DF har noteret sig, at regeringen meget klart har tilkendegivet, at der ikke er tale om en udvidelse af muligheden for at opnå asyl i Danmark. Dette vil DF selvsagt følge op på. DF vil fortsat følge området tæt. Ingen skal være i tvivl om, at der – efter DF's opfattelse – er brug for tiltag, som omfatter mere end et lille mindretal af de udlændinge, som kommer her til landet. Derfor er dette lovforslag utilstrækkeligt og på ingen måde nok til effektivt at begrænse den alt for voldsomme asyltilstrømning. Helt overordnet er der brug for en udlændingepolitik, som begrænser den ikke-vestlige del af indvandringen. Der er simpelt hen ikke plads til, at Danmark fortsætter med en så massiv og voldsom tilstrømning, som vi ser for øjeblikket. Det handler om at føre en politik, der gør, at vores land hænger sammen. Det handler om at bevare dansk kultur, at bevare vores fælles traditioner og at sikre holdbarhed i dansk økonomi.

Vores erfaring siger os – og andres erfaring bør også sige dem – at især indvandringen via asylsystemet skaber en lang række integrationsproblemer. Derfor er der behov for mere end det, som regeringen har lagt op til. Der er brug for en helt ny asyl- og udlændingepolitik.

DF har bl.a. derfor fremsat beslutningsforslag nr. B 13, ligesom DF har stillet en række ændringsforslag til lovforslaget.

Efter vores opfattelse er der brug for en omlægning af dansk asylpolitik, så udlændinge, der opnår asylstatus, hjælpes i udlandet – gerne i nærområderne – i stedet for via en opholdstilladelse i Danmark. I forlængelse af dette lovforslag opfordrer DF regeringen og Folketinget til at forhandle en ny asyl- og udlændingepolitik på plads, der rækker videre end regeringens lovforslag, hvis ændringer risikerer at have en yderst begrænset effekt.

Enhedslistens medlemmer af udvalget mener, at dette lovforslag er det helt forkerte svar på det forhold, at flere mennesker end på noget andet tidspunkt siden anden verdenskrig er fordrevet på grund af krig og undertrykkelse.

I stedet for at gøre anerkendte flygtninges opholdsstatus i Danmark mere usikker og i stedet for at indlægge kunstige forsinkelser i deres muligheder for at få familiesammenføring burde regeringen og Folketinget vælge at holde fast i FN's normer om, at anerkendte flygtninge kun kan fratages opholdstilladelsen, hvis der er stabile og varige forandringer i hjemlandet, og samtidig sørge for, at flygtninge hurtigst muligt kan få deres nære familie hertil til gavn for både familien og det danske samfund, der ville opleve en mere harmonisk integration, hvis hele familien var samlet hurtigt her i landet.

Ifølge lovforslaget skal krigsflygtninge, der hidtil rutinemæssigt har fået 5 års opholdstilladelse, fremover kun have opholdstilladelse i 1 år, hvorefter myndighederne igen nøje skal overveje, om de skal have lov at blive i Danmark.

I løbet af det første år, efter at der er givet opholdstilladelse, har krigsflygtningene ikke ret til at få deres ægtefæller og børn familiesammenført til Danmark. Hvis de er heldige, har familien bragt sig i relativ sikkerhed uden for Syrien sammen med millioner af andre syriske flygtninge i nærområdet. Hvis de er uheldige, kæmper den anden ægtefælle og børnene for at overleve i en krigszone i Syrien og risikerer ikke at overleve den ekstra ventetid på 1 år, som regeringen har bygget ind i lovforslaget. Det er efter Enhedslistens opfattelse hverken et rigtigt eller et ansvarligt svar på den globale flygtningekrise.

Ifølge lovforslaget skal flygtninge fremover – medmindre de har været så heldige at blive anerkendt som konventionsflygtninge – kunne få inddraget deres opholdstilladelse og blive sendt tilbage til hjemlandet til forhold, der »fortsat er alvorlige og må betegnes som skrøbelige og uforudsigelige«.

Ikke kun nyttilkomne krigsflygtninge vil fremover havne i denne usikre situation, hvor det bliver lettere at tage opholdstilladelsen fra dem. Det understreges i bemærkningerne til lovforslaget, at Udlændingestyrelsen og Flygtningeævnet også fremover skal sende flygtninge med beskyttelsesstatus efter den gældende § 7, stk. 2, i udlændingeloven hjem, hvis forholdene i hjemlandet er blevet bare lidt bedre, selv om de stadig er både alvorlige, skrøbelige og uforudsigelige.

Stramningen rammer altså ikke kun de mennesker fra Syrien, der i den senere tid er søgt til Danmark, men en lang række flygtninge fra andre lande – mennesker, som er kommet inden for den seneste årrække, og som er godt i gang med integrationen i Danmark og har indstillet sig på, at deres fremtid ligger her. De får med denne lovstramning en langt mere usikker tilværelse. De må fra nu af hver dag overveje, om de og deres børn fortsat er velkomne her i Danmark.

Enhedslisten ønsker at påpege, at den nye, usikre status er dybt skadelig for integrationen af flygtninge i Danmark. Tusindvis af flygtninge må spørge sig selv, om det kan betale sig at blive god til dansk eller at tage en dansk uddannelse, hvis de alligevel inden for en overskuelig fremtid skal sendes hjem til alvorlige, skrøbelige og uforudsigelige forhold.

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

5. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af et *mindretal* (DF), tiltrådt af et *mindretal* (LA):

Til § 1

1) Efter nr. 7 indsættes som nyt nummer:

»01. I § 17 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Ud over de tilfælde, der er nævnt i stk. 1 og 2, bortfalder en opholdstilladelse altid, når udlændingen rejser tilbage til sit hjemland, når det for udlændingen er muligt at få udstedt pas i hjemlandet og udlændingen har benyttet sig af dette, eller når udlændingen har anmodet om at få udleveret pas eller rejselegitimation deponeret hos Udlændingestyrelsen.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 4-6.«

[Bortfald af opholdstilladelse som følge af hjemrejse, mulighed for at få udstedt pas i hjemlandet og udleveret pas eller rejselegitimation]

2) Efter nr. 12 indsættes som nyt nummer:

»02. I § 52 b, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., ændres »jf. § 17, stk. 3« til: »jf. § 17, stk. 4«.«

Trine Bramsen (S) Troels Ravn (S) fmd. Karen J. Klint (S) René Skau Björnsson (S) Anne Sina (S) Mette Reissmann (S) Jeppe Bruus (S) Liv Holm Andersen (RV) Lotte Rod (RV) Marlene Borst Hansen (RV) Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)

Pernille Vigsø Bagge (SF) Johanne Schmidt-Nielsen (EL) Pernille Skipper (EL) Jørgen Arbo-Bæhr (EL)

Jakob Engel-Schmidt (V) Martin Geertsen (V) Karen Ellemann (V) Michael Aastrup Jensen (V) Fatma Øktem (V)

Karen Jespersen (V) Karsten Lauritzen (V) Inger Støjberg (V) Martin Henriksen (DF) Peter Skaarup (DF) nfm.

Christian Langballe (DF) Marie Krarup (DF) Anders Samuelsen (LA) Tom Behnke (KF)

Inuit Ataqatigiit, Siumut, Sambandsflokkurin og Javnaðarflokkurin havde ikke medlemmer i udvalget.

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	47	Det Konservative Folkeparti (KF)	8
Socialdemokratiet (S)	47	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Dansk Folkeparti (DF)	22	Siumut (SIU)	1
Radikale Venstre (RV)	17	Sambandsflokkurin (SP)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Javnaðarflokkurin (JF)	1
Enhedslisten (EL)	12	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1
Liberal Alliance (LA)	9		

[Konsekvensændringer som følge af ændringsforslag nr. 1]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1 og 2

Justitsministeriet har oplyst, at Rigspolitiet og Udlændingestyrelsen har oplevet, at flere såkaldte flygtninge efter at have fået asyl i Danmark ønsker at få udleveret deres oprindelige, syriske pas. Formålet skulle angiveligt være at tage tilbage til Syrien og deltage i den syriske borgerkrig. Formålet med forslaget er således at sikre, at hvis man har fået asyl i Danmark og så alligevel vender tilbage til det land, man angiveligt er flygtet fra, ophører opholdsgrundlaget.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

Oversigt over bilag vedrørende L 72

Bilagsnr.	Titel
22	Betænkning afgivet den 17. december 2014
23	Bilag er tilbagetaget
24	Udkast til tidsplan for udvalgets fornyede behandling af lovforslaget
25	Tidsplan for udvalget fornyede behandling af lovforslaget
26	Udkast til tillægsbetænkning

Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende L 72

Spm.nr.	Titel
181	Spm. om, hvor mange ikke færdigbehandlede asylsager, der forelå pr. 31. oktober 2014, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
182	Spm. om, hvor længe de 10 pct. længstliggende sager har ligget pr. 31. oktober 2014, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
183	Spm. om den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for asylsager for henholdsvis januar kvartal, april kvartal og juli kvartal 2014, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
184	Spm., om ministeren vil oversende en datasammenskrivning af hele udlændingeloven, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
185	Spm. om muligheden for hjemsendelse af syriske asylansøgere, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
186	Spm. er tilbagetaget
187	Spm. om ministerens talepapir fra samrådet den 17/12-14 om L 72, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
188	Spm. om, hvorledes det forholder sig med sagsbehandling af asylsager, der måtte kunne henføres under lovforslaget, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
189	Spm., om asylsøgninger lovligt kan stilles i bero, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
190	Spm. om kommentar til artiklen fra Ritzau den 17. december 2017 »S: Venstres asyltøven er inhumant stemmefiskeri«, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
191	Spm. om, hvor mange syrere der har fået afslag på asyl i 2014, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
192	Spm. om baggrunden for, at der er indført stop for tilbagesendelse af asylfamilier til Italien, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
193	Spm. om, hvilken konsekvens Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 4. november 2014 i sagen Tarakhel mod Schweiz (292217/12) og de danske myndigheders praksis får for nærværende lovforslag, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
194	Spm. om, hvor mange asylsøgere der i henholdsvis 2011, 2012, 2013 og første halvdel af 2014 er rejst igennem Italien for at nå Danmark, til justitsministeren, og ministerens svar herpå
195	Spm. om tilladelse til familiesammenføring inden for det første år efter at en flygtning første gang har fået opholdstilladelse, til justitsministeren, og ministerens svar herpå